

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI.

ZATURDAG den 2den NOVEMBER 1833.

N. 44.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHIE COURANTEN.

FRANKRYK.

Parys, Aug. 2.—Het avondblad der monarchalen behelst een protest van de hertogin van Berry, 't welk den 7den Juny door haar in de citadel van Blaye is getoekend, en aldaar aan den markies *Aimar de Dampierre* overhandigd; te weten op den dag, op welken zy aan boord is gegaan van de korvet, welke haar naar Palermo heeft overgevoerd. Het luidt als volgt:

“Moeder van *Hendrik V*, ben ik, zonder eenige andere ondersteuning, dan zyne onheilen en zyn goed regt, gekomen, om een einde te maken aan de rampen van Frankryk, door aldaar het wettig gezag, de orde en de duurzaamheid van het bewind te herstellen, welke alleen als de waarborgen van de rust en den voorspoed der natien kunnen worden aangemerkt.

“Verraad heeft my in de magt myner vyanden geleverd; gevangen gehouden en langen tyd onderdrukt door lieden, welken ik niets dan goed had bewezen, heb ik getreurd over hunne ondankbaarheid en met gelatenheid de onheilen verduurd, waarmede zy my overstelpten; ik zal echter niet ophouden te protesteren tegen het vertreden van de regten van een kind, hetwelk de regtvaardigheid, de banden des bloeds, de eer en de gezworene eeden hen geboden te beschermen en te verdedigen. Ik dank de Franschen voor de menigvuldige bewyzen van aanhankelykheid, welke zy my gegeven hebben. Myn hart zal dezelve nimmer vergeten.”

Na inzonderheid dengen, welke haar met raad en daad hebben willen ten dienste staan, hare erkentenis te hebben betuigd, eindigt het protest aldus:

“Welke ook de toekomst zy, die de Voorzienigheid mynen zoon heeft voorbehouden, zoo zullen, ten allen tyde, liefde tot Frankryk, — het besteden van zyne zorg en van zyn leven aan het herstel van deszelfs onheilen, — het verlangen, dat hetzelfde gelukkig moge zyn, alware hy het ook niet, welke belast was met het bevorderen van 's Lands welzyn, — zyn zin en zyne wenschen wezen, even als de myne.

“De Franschen hebben geene vryheid genoten dan onder de bescherming van huanne wettige soevereinen; het is aan den erfgenaam van den naam, en, zoo ik hoop, van de deugden van den grooten *Hendrik*, dat het zal toekomen, om dit beheer te verlengen en datgene te verwezenlyken, hetwelk dezen aan Frankryk had beloofd.”

Dit stuk voert de naamteekening van *Marie Cordine*. Het opstel wordt aan den heer de *Chateaubriant* toegeschreven. — Het protest behelst niets, betrekkelijk hare verklaring, nopens het geheime huwelyk, — noch nopens haren echtgenoot, den graaf de *Lucchesi Palli*; — noch nopens hare verlossing.

Parys, Aug. 4.—Het schynt, dat het bewind van Koning *Philips* het geraden vindt, om de houding aan te nemen, als of hetzelfde den aanleg der nieuwe zoogenaamde bastilles in goeden ernet voor een onbepaalden tyd zoude willen verschuiven, en wel, na dat in den gemeente-raad van *Parys*, eergisteren, op voorstel van den heer *Bourgeois*, een besluit is genomen, om zich gezamenlyk naar den Koning te begeven, en Z. M. te verzoeken dit ontwerp te laten varen. Gisteren heeft men ten minste het bericht bekomen, dat de aanvoer van bouwstenen naar het fort l'Epine is gestaakt, en dat de werklieden, welke aan genoemde sterkte hebben gearbeid, zyn ontslagen. — Tevens leest men in den *Moniteur*, dat de tegenwoordige kamer der gedeputeerden, welke zwarigheden tegen den aanbouw der forten heeft gemaakt, niet zal worden ontbonden.

ENGELAND.

London, Aug. 3.—Het huis der lords heeft, met een

meerderheid van 104 tegen 54 stemmen, eene bill verwerpen, welke strekte, om aan de israëlitische ingezetenen van dit Ryk dezelve burgerlyke regten te verleenen, als welke de overige bevolking uitoeft. De bill is, onder andere leden, door den hertog van *Wellington* en eenige voornamen geestelyken bestreden, hoofdzakelyk op grond, dat dezelve strydig was met de grondstellingen der britsche constitutie, omtrent de christelyke kerk. De verwerping der bill heeft by velen een ongunstigen indruk gemaakt, en geeft aan de tegenstanders van die vergadering aanleiding tot bittere klagten.

DUITSCHLAND.

Berlyn, July 25.—Uit Warschau meldt men, dat de vorst stedehouder van Polen een besluit van Z. M. den Keizer en Koning bekend heeft gemaakt, waarby aan de generaals der voormalige poolsche armee, die zich in russische kryggevangenschap bevonden, doch thans verlof hebben gekregen om naar Polen terug te keeren, voor den tyd van drie jaren een pensioen wordt verleend. Dit pensioen bedraagt voor eenen generaal der infanterie of kavallerie niet minder dan 7000 fl.; voor eenen luitenant-generaal 4200 fl., en voor eenen generaal-majoor 3500 fl.

Berlyn, Aug. 3.—In een der petersburger bladen merkt men een betoog op, waarin het doel van de russische pogingen wordt opgegeven, en voorts wordt aangemerkt, dat dit doel thans door het terugtrekken der egyptische krygsmagt en door het in stand houden van de onafhankelykheid der Porte, volkomen bereikt is; — dat de bemiddeling van Rusland in de geschillen tusschen de Porte en den egyptischen bassa niet gevraagd noch aangeboden is geworden; — dat alleen de Sultan magt had om over zyn gebied te beschikken; — dat Rusland derhalve geheel vreemd is gebleven aan de schikkingen, welke de Sultan met dien bassa heeft aangegaan, enz. Aan den anderen kant wordt in dit betoog aangemerkt: “dat het den Keizer betaamde, om, na in 1829 den vrede met Turkye gewapenderhand verkregen te hebben, thans eenen Staat te beschermen, welke de voorwaarden van dien gedonkwaardigen vrede naauwgezet vervulde, en de weldaden van het tractaat van Adrianopel ongeschonden te behouden: — een tractaat, hetwelk Rusland altyd als een nationaal gedenkteeken van zyn omtrenting en roem beschouwen zal.”

Frankfort, July 27.—Een geacht blad behelst een byzonder bericht van de italiaansche grenzen, 14 July, volgens hetwelk uit de onlangs in Piemont gedane ontdekkingen zoude gebleken zyn, dat de zoogenaamde propaganda haar net over geheel Italie had uitgespreid, en slechts op een geschikt tyd wachtte, om hare gevaarlyke plannen ten uitvoerte te brengen. Vooral in Napels zoude de zamenspanning uitgebreide takken hebben, hetgeen den berigtgever ten hoogste bedenkelijk voorkomt, omdat, gelyk hy meent, de Koning van Napels zich zeer toegevend jegens de omwentelingsgezinden betoont. Vervolgens geeft de schryver te kennen, dat de in Piemont tegen de zaamgezworenen aangewende gestrengheid ook de fransche regering voor onheilen behoed heeft, uithoofde van het verband, hetwelk tusschen de italiaansche en de fransche omwentelingsgezinden bestaat. Op dien grond spreekt hy van het belang, hetwelk de fransche regering by de bevestiging van de rust in Italie heeft, en van de noodzakelykheid der ontzuiming van Ancona door de fransche bezetting, vermits de tegenwoordigheid der driekleurige vaan in die vesting de italiaansche revolutionairen steeds aanmoedigt. Aan den anderen kant verklaart hy, dat het in den tegenwoordigen stand van zaken natuurlyk is, dat de regering, welke het meest belang hebben by de rust van Italie, hare waakzaamheid verdubbelen, en alle maatregelen van voorzorg nemen, welke door een voor-

zigtige staatkunde gevorderd worden. Dit betoog, hetwelk in den oostenrykschen zin schynt geschreven te wezen, zal gewis door de hevige liberalen in Frankryk niet gunstig worden ongenomen.

Frankfort, Aug. 3.—Het dagblad van Augsburg behelst een byzonderen brief van zynen reeds meermalen vermelden correspondent uit Berlyn, van 25 July, waarin groote bezorgdheid voor de portugiesche aangelegenheden aan den dag wordt gelegd. De schryver verwachtte, dat Spanje tusschenbeide zoude komen, en meent, dat de drie monarchen, welke, naar men zegt, in Bohemen te zamen zullen komen, over de zaken van Portugal zullen beraadslagen. Het oordeelt, dat ook Rusland zich ernstig met die zaken zal bemoeien, en daartoe even zeer gerechtigd is, als Frankryk en Engeland tot hunne tusschenkomst in de zaken van Turkye. Het vreest echter, dat deze ernstige bemoeying der mogendheden groote moeyelykheden zoude kunnen baren, doch meent, dat, indien Frankryk en Engeland zich zoo naauw aan elkander sluiten, de overige mogendheden door een gelyken maatregel die overwegende magt krachteloos behooren te maken.

Frankfort, Aug. 6.—Het dagblad van Augsburg, hetwelk meermalen opstellen behelst, die uit hooge bronnen schynen voort te vloeijen, bevat in zyn jongste nummer een betoog, gedagteekend van de russische grenzen, 21 July, waarin de heren aanmerkingen gemaakt worden op de federevoeringen, welke de britsche minister van buitenlandsche zaken, lord *Palmerston*, voor eenigen tyd in het huis der gemeenten over de poolsche aangelegenheden gehouden heeft, en waarin die staatsman, met byvoeging van een aantal aantygingen tegen het russisch bewind, ter zake van de bejegening der overwonnen poolsche opstandelingen, geheel in den zin van de zoogenaamde bewegings-party, hoofdzakelyk beweert, dat de weener congres-acte door Rusland ten aanzien van Polen geschonden was, en dat laatstgenoemd Ryk, ingevolge die weener-acte, het genot behoorde te hebben van eene constitutie. Zonder den poolschen opstand op zich zelve aan te roeren, stelt thans de russische schryver tegen over die beschuldiging van den britschen minister, de schending van diezelfde congres-acte, welke in de eerste en voornaamste plaats het britsch bewind zich ten aanzien van Holland en Belgie veroorloofd heeft. Hy verklaart: “dat de meer genoemde weener congres-acte of in allen deele eene volmaakte wettige kracht heeft, en dus evenzeer ten aanzien van Belgie als van Polen geldend moet zyn, of dat dezelve eene dusdanige kracht niet heeft; — dat in het eerste geval Belgie onafcheitelyk is van Holland (namelyk in zoo verre de belanghebbende partysen, welke omtrent de vereeniging der landen zyn overeengekomen, elkander niet omtrent de scheiding verstaan); — en dat in het tweede geval Rusland het regt heeft, om de weener congres-acte met hetzelfde oog als lord *Palmerston* te beschouwen, en dezelve naar goedvinden uit te leggen.” — Aan het eind van zyn betoog gaat de russische schryver zoo verre van aan te merken: “dat de boven bedoelde redevoering van den britschen minister zoo zeer ten gunste van den poolschen opstand luidde, en dat zyn gedrag ten aanzien van Holland zoo zonderling is geweest, dat men niet kan nalaten, hem aan te merken als een voorvechter van alle omwentelingen, en hem een gevoel van haat tegen wettige regeringen toe te schryven.”

Van den Ryn, Aug. 3.—Byzondere brieven uit Berlyn, van 23 July, melden, dat men aldaar ter stede steeds veel gewigt hechtte aan het verblyf der vorstelyke personen en hooge staatsbeambten, die zich deels te Töplitz, deels in de naburige stad Carlsbad, deels in den omtrek der beide plaatsen ophielden. Behalve andere hooge personen, zullen zich, voor zoo ver men tot dus verre weet, in die streek bevinden de Koning van Pruissen en de Keizer van Oostenryk, de vorst v. *Metternich*, de pruisische minister *Ancillon*, de russische gezanten *r. Ribeaupierre* en *Tatischeff*, hertog *Karel van Mecklenburg*, de fransche maarschalk *Maison*, enz. Versprede berichten, waarin men het deed voorkomen, als of by gelegenheid van het gelyktydige verblyf van zoo vele diplomaten in één en hetzelfde oord, door hen over geen gewigtige staats aangelegenheden zoude gehandeld worden, werden te Berlyn door velen ten brogste in twyfel getrokken.

A^o. 1833. N°. 18.
PUBLICATIE

Houdende bepaling dat vreemdelingen, by het verhuren van huizen aan dezelve door de verhuurders met het bedrag der belasting op het personeel en mobiliair daarop staande, moeten worden bekend gemaakt.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wij in ervaring gekomen zijn dat, eigenaars van huizen dezelve aan vreemdelingen verhuren, zonder hen met het bedrag waarvoor het huis of gedeelte deszelfs in de belasting op het personeel en mobiliair is aangeslagen, vooraf bekend te maken, waardoor de vreemdelingen, dewelke dadelijk by hunne aankomst op het Land met de bepalingen op de heffing der voorzeide belasting niet kunnen bekend zijn, woningen huren die zij anderszins wellicht niet zouden verkiezen, en het gevolg daarvan zijn kan, gelyk zulks reeds gebleken is, dat sommige zich te leere gesteld vinden en de belasting onbetaald blijft, wanneer zij geene goederen hebben waarop verhaal kan geschieden, invoerge dat tegen de zoodanige in apprehensie zoude moeten geprocedeerd worden, doch welk alles behoort te worden voorgekomen.

Zoo is het, dat wij noodig en raadzaam hebben geoordeeld vast te stellen, zoo als hierby wordt vastgesteld: dat alle eigenaars van huizen, by verhuring van eenig of gedeelte daarvan aan vreemdelingen, gehouden zullen zijn den huurder met het bedrag waarvoor het verhuurde huis of gedeelte deszelfs in de belasting op het personeel en mobiliair is aangeslagen, bekend te maken; zullende de verhuurders by verzuim van zoodanige bekendmaking, voor de belasting aansprakelyk zijn en dezelve belasting moeten betalen, het zij dat de huurder, zich van het verzuim bedient om zich van de betaling der belasting vrij te houden, of het zij dat dezelve tot de voldoening dier belasting onvermogen mogt zijn.

Gearresteerd op Curaçao den 23sten October 1833, het 20ste Jaar van Zijner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) **RAMMELMAN ELSEVIER.**

In kennis van mij,
(w. g.) **W. PRINCE, Gouv. Sec.**

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 1 November 1833

(w. g.) **W. PRINCE, Gouv. Sec.**

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 1 November 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 9 dezer als volgt is bepaakt: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde ransche brood van den voormelden pryse, een onse minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretary,
W. PRINCE,

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 18 October 1833.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie, heeft de afstand van het Burgerrogt in deze kolonie door **JOSEPH EMANUEL VERHELST** gedaan, aangenomen met ontheffing deszelfs van alle daaraan verbondene voorregten en pligten.

De Gouvernements Secretary,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO Ma. C. C. ROMER, Commissaris van Policie, belast met het Publiek Ministerie a. i. in zyne betrekking van Patronus Servorum in deze kolonie, zieh aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek dat er mogen verleend worden brieven van manumissie voor de door nu wyle de weduwe C. G. F. SERZ, geboren VAN DER BIEST, gemanumitteerde Slaven **MARIA ISENIA** (alias) **MARITJE** en de vier door de genoemde **MARIA ISENIA** verwekte kinderen genaamd **VICTORINA EUSEBIA**, **ELISABETH LÉONA**, **SUSANNA BALBINA** en **GUILIELMUS MARTINUS**; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin en hare genoemde kinderen mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretary,
W. PRINCE.

Den 25 October 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO ANNA CHRISTINA GRAVAL, Weduwe **BERNARD KRAPFT**, zieh aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den haar in eigendom aankomende Slaaf **JOHANNES MARTIS**, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretary,
W. PRINCE.

Den 25 October 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO NICOLAAS MARCHENA, woonachtig op het eiland Bonaire, zieh aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hem in eigendom aankomende Slavin **SUSANNA JUSTINA**, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretary,
W. PRINCE.

Den 1 November 1833.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, zal de Boekhouder Controllleur aan de voordeeligste inschryvers ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen Wissels ten bedrage van Elf Duizend Gulden Ned. Ct. min of meer, door den Heer Directeur voormeld op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien op vier maanden zigt, aan de order van den Algemeenen Ontvanger aftegeven.

De inschrijving biljetten zullen voor ronde sommen tot f100. toe tot Dinsdag den 5 dezer des voormiddags te elf ure ten Kantore van den Boekhouder Controllleur worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 1 November 1833.

OPROEPING.

DE belastingschuldigen voor het Een procent Patent-regt over het derde kwartaal dezes jaars, worden mits deze opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen zonder verwyf te komen betalen, hebbende de zitting van den Raad van Policie tot het aanhooren van dierzelf bezwaren op laatstleden Woensdag den 30 October plaats gehad, en zullende de rekeningen, welke op den Saten dezer maand nog onbetaald zullen zijn, op dien dag ter geregtelyke afvordering aan den daartoe bevoegden ambtenaar worden afgegeven.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 1 November 1833.

LYST

van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgemaakte brieven aangekomen sedert den 25 tot den 31 October.

Maria Juliana
Martie Pineiro
Formina Sutia
Manuel M. Moraton
Mr. Rigo
Leonora Martina Jelme
Martina Rafo.

Curaçao den 1 November 1833.

De Ia. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

De Curacaosche Loterij.

DE ondergeteekenden gunstige berigten van buiten 'lands, betreffende de Lotery, ontvangen hebbende, verzoeken de belanghebbenden om hunne nummers voor welke zy geteekend hebben, te komen afhalen; en brengen mits deze ter kennis van het publiek, dat er maar slechts honderd nummers te koop zijn, welke zy wenschen spoedig te verkoopen, ten einde de trekking der Eerste Klasse van de Lotery te bespoedigen.

De Commissarissen der voormelde Lotery,
JACOB DE JEOS. NAAR.
E. CURIEL.

Den 18 October 1833.

OPROEPING.

DE ondergeteekende dewelke, wegens het aanstaande vertrek van den Heer O. M. DACOSTA, met voorkennis van den Ed. Achb. Raad van Civile en Criminele Justitie alhier, by welks besluit de ondergeteekende en de genoemde Heer DACOSTA tot Sequesters in den Boedel van Mevrouw de Weduwe H. BASDEN zijn benoemd, voortaan gedurende de aanstaande afwezigheid van den genoemden Heer DACOSTA, alleen met de vereffening des gemelden boedels zullende belast blijven, verzoekt by deze aan de alhier te Lande zynde Crediteuren van den gemelden boedel, om op aanstaanden Dinsdag den 5den dezer maand des voormiddags te elf ure, in het **CITY HOTEL** te willen byeenkomen, ten einde de staat-rekening van den voormelden boedel, dewelke gebleken is insolvent te zijn, na te zien en zich daarover te verklaren; mitsgaders om de administratie der Sequesters te examineren, of door eene Commissie uit hun Crediteurs midden te benoemen dezelve administratie te doen examineren; zullende de Crediteuren die in gebreken mogten blijven in de voorzeide byeenkomst tegenwoordig te zijn, beschouwd worden als in de voorengemelde staat-rekening en administratie genoeg te hebben genomen.

ABM. DE VEER Jn.

Curaçao den 1 November 1833.

TE KOOP.

Uit de hand en tegen zeer billyke pryzen:

Een aantal saaije en nieuw modische Huiscieraden, als Vazen, Bloempotten, Kandelaars, Beelden, enz. allen van Albaster en van Italiaansche fabriek; zy zijn te bezien in het Pakhuis onder het Woonhuis No. 115, in de Broede Straat, regt tegen over de Drukkery.

Den 1sten November 1833.

Publieke Verkoop.

DE Kinderen van wylen Doweduwe **SAL. C. HENRIQUEZ**, als Exequeuten en Erfgenamen hunner moeder, maken hierby aan het publiek bekend dat zy in de aanstaande maand December de volgende effecten en eenige Slaven by Publieke Opveiling zullen verkoopen; als:

Een Huis in de Willemstad, Joode Kerk Straat, No. 219.
Een do. " " Kuiper Straat, " 234.
Een do. " " " " " 239.
Een do. " " Keuken " 57.
Een do. " " Joode " 122.
Een do. aan den Waterkant van de Overryde dezer haven, No. 215.

De genen die een of meer dier Effecten of Slaven uit de hand willen koopen, kunnen zich ten Pakhuize van de Heeren M. & H. C. HENRIQUEZ vervoegen, om aldaar de konditien te vernemen, die zeer voordelig zullen zijn.

Den 18 October 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

29. golet Mercurio, Martinez, Puerto Cabelle
30. bark Barbelina, Craane, Bonaire
— Anita, Mayten, Cabo Rojo
— Josefita, Cuartin, Puerto Cabelle
— Esperanza, Velasquez, dito

NOVEMBER.

1. brik Gen. Gouv. von Scholten, Krögg, St. Thomas

UITGEKLAARD—OCTOBER.

28. golet Amable Lucia, Diedenhoven,
29. brik Union, Turley,
golet Anna Maria, Rotjes,
30. bark Barbelina, Craane,
31. golet Abeona, Evertsz,
saluca San José, Bello,
golet Dorothea, Lopez,

Wij hebben de *Falmouth Packet* van den 31sten Augustus en van den 7den September jl. ontvangen, behekende Londensche berigten tot den avond van den 5den der laatstgemelde maand.

Wij hebben thans het genoeg te vermelden dat de zaken in geschil tusschen het Moederland en Belgie byna geheel vereffend zijn; het ontbreekt aan de volkomenheid dezer vereffening alleen het punt ten opzichte het Groot Hertogdom Luxemburg. Een artikel in de *Falmouth Packet* van den 7 September, onder het hoofd: *POSTSCRIPT, Donderdag avond te half acht ure*, luidt te dezen aanzien aldus:

"Byzondere brieven van Holland, alsmede de Staats Courant vermelden dat het groote punt in geschil vereffend is; dat het eenige punt hetwelk thans ter beslissing overblijft, de zaken van Luxemburg betreft; en zoo de Koning van Holland, na overweging, het regtmatig vinde, zal hy aan den ryksdag over het onderwerp schryven; en by ontvangst van een antwoord, zullen de Conferentien hernieuwd worden."

Het blijkt hieruit dat de beraadslagingen der Conferentien afgebroken zijn geworden; en het volgende artikel in de gemelde Courant, geeft de reden op waarom zulke geschied is. Het luidt aldus:

"De Conferentie in de zaken van Holland is wederom afgebroken, om dat de Koning van Holland, aan zyne gevolmagtigden geene magt heeft verleend, om ten opzichte van Luxemburg te onderhandelen; gevolgelyk zal het eindverdrag niet gesloten worden, tot dat hy die magt zal gegeven hebben; er zyn echter geene punten onvereffend gebleven, waarover een oorlog kan ontstaan."

Verders vernemen wy dat de Prins Talleyrand naar Frankryk en de Minister Verstolk van Zoelen naar Holland zouden vertrekken, om terug te keeren, wanneer de zittingen van de Conferentie weder geopend worden.

De krygsverrigtingen van Don Pedro hebben zulk eene gunstige keer niet genomen als men in den aanvang gedacht had: hy heeft een vreeselyken vyand in de geestelykheid gevonden, die, bevreesd zynde, om onder een konstitutioneel gouvernement een gedeelte harer ryke beneficiën te verliezen, alles in het werk stelt, om het volk tegen Don Pedro opteruijen. In hunne predikationen is Don Pedro en zyn leger eene bende vreemdelingen, die geen ander doel hebben, dan om den Katolijken godsdienst in Portugal uitteroeyen. Hy heeft reeds besluiten uitgevaardigd, waarbij de kloosters worden afgeschafte en de kerk van hare vryheden wordt beroofd; en vooral heeft hy zich tegen God gezondigd door het verbannen van den Pauselyken Nuncius uit Lissabon, de hoofdstad van een Kristelyk volk; dat de Cholera zoo in Portugal woedt, is eene straf van God, wegens het plunderen der kerken en kloosters te Oporto, enz. Deze geestelykheid volgt den grondregel der zedeleer van de Jezuiten getrouwelyk op: dat alle misdaden veroorloofd zyn als zy strekking hebben, om (naar hun inzien) de eer van God en het welzyn zynner heilige kerk te bevorderen. Zy achten het tot eenen pligt, om in deze zaak het volk door leugens te verleiden. Het gevolg hiervan is geweest dat er zich ter aller wegen guerillas benden gevormd hebben, die de onversterkte plaatsen, welke zich voor Don Pedro verklaard hadden, maar die hy niet kon bezetten, om dat hy zyne gansche magt te Lissabon noodig heeft, zyn binnen getrokken en zich met het door de priesters opgeruide grauw hebben vereenigd, om de konstitutionelen te plunderen en te vermoorden, die by duizenden uit St. Ubes, Cartaxo en andere plaatsen naar Lissabon zyn gevlugt; zoo dat behalve eenige versterkte plaatsen, de provincien Algarvies en Alentejo weer voor Don Pedro zyn verloren geraakt. Door den Nuncius uit Lissabon te verbannen, heeft Don Pedro niets anders gedaan, dan alle konstitutionele katolijke gouvernementen doen, die de nunciussen en andere pausselyke zendelingen beschouwen als oproer stokers, spionnen, een slangen en aderen gebroed, dat men in zyn eigen boezem aankweekt; zoo hebben ook de Zuid Amerikanen gedaan, toen zy het Spaansche juk hadden afgeschud.

Don Pedro heeft volgens een brief uit Lissabon een zeer onstaatkundig mislag begaan, door namelyk met vervolgingen te beginnen tegen de aanhangelingen van Don Miguel. Hy heeft daardoor de algemeene welwillendheid van het volk verloren. Reeds is eene menigte huisgezinnen door deze dwaze en wraakzuchtige handelwyze van hare en goed beroofd; en de gevangnissen zullen welhaast even als onder de regering van Don Miguel opgevuld worden. Dit is een goed begin van eene konstitutionele regering, welke met de leus van vryheid pryk; en een goed voorwendsel voor de geestelykheid om die regering hatelyk te maken.

De poolsche uitgeweken te Parys, die zich by eede verbonden hadden, om Keizer Nicolaas te vermoorden, waren geslaagd, om onder valsche namen als reizende kooplieden binnen de russische grenzen te geraken, doch te Riga aankomende, werden zy ontdekt, gearresteerd en verwachten thans hun vonnis. De poolsche priesters, die onlangs te Parys eene zielmis gevierd hebben voor zeven poolsche officieren, die naar Polen terug gekeerd zynde, aldaar opstand hadden verwekt, doch gevangen genomen en doodgeschoten zyn geworden, zullen misschien weldra weer ge-

legenheid hebben, om eene andere mis te zingen voor het behoud der zielen van deze gearresteerde keizer moordenaars.

De bill of wet der gelykstelling der Joden, of om de Joden gelyke regten te geven met de Christenen, die reeds in het lager huis van het engelsche parlement was doorgestaan, is in het hooger huis verworpen geworden.

In de debatten over deze wet in het Parlement, vinden wy de volgende merkwaardige bewering: dat de Joden, wanneer zy gelyke regten met de Christenen hebben, hunne anti-nationaliteit verliezen en de zelfde vaderlandsliefde aan den dag leggen als het volk waaronder zy wonen; ten bewyze hiervan strekt Nederland, waar de Joden, in Nederlandschen dienst, in den laatsten oorlog tegen de Belgen en vooral in de citadel van Antwerpen, zich lofwardig gekweten hebben.

Het wetgevend ligchaam in het koningryk Saxon wil de Joden insgelyke gelyke regten met de Christenen geven, mits zy afstand doen van de hebreuwsche taal en de nationale of hoogduitsche taal in hunne godsdienst oefeningen willen gebruiken.

In Polen hebben de Joden in de jongste poolsche revolutie, de zaak der Russen omhelsd, om dat de konstitutie hun gelyke vryheden met de Christenen toestond en overigens dat zy onder een vorst, die tot de liberale grieksche kerk behoort, geene godsdienstige vervolgingen behoeften te vreezen, terwijl het te vreezen was dat, als de poolsche opstand gelukte, zy onder een gouvernement van Roomsche Katolijken aan de aloude godsdienstige vervolgingen zouden blootgesteld worden, waaraan de Polen zich ten tyde hunner onafhankelykheid by herhaling schuldig gemaakt hebben.

Er zyn in Engeland tydingen wegens de expeditie naar den Niger ontvangen geworden. Dezelve is 400 Engelsche mylen die rivier opgezeild, heeft overal vruchtbare streken ontmoet, en is door de inwoners vriendelyk ontvangen geworden; de commerciële uitrigten waren overheerlyk, doch de koorts, die tevens meer toenam, sleepte een groot getal van het scheepsvolk weg: slechts drie officieren bleven in het leven. Lander zelve is zeer ziek op het eiland Fernando-Po aangekomen, in een der stoomvaartuigen, beladen met eenige kistjes olifants tanden; de anderen waren op den Niger gebleven.

Onlangs maakten wy melding dat men in Duitschland de methode om natuurlyke magneten te versterken of yzer eene magnetische kracht mede te deelen, zoodanig had volkomen gemaakt, dat deze magneten eene engeloofelyke kracht uitoefenden. Thans heeft men in Engeland verdere ontdekkingen met deze versterkte magneten gedaan. Door het naderen van twee ongelyknamige polen dezer magneten, bragt men een elektrieke vonk voor den dag, en eindelyk gelukte het, om met dezelve het water te ontbinden in zuur en waterstofgas, even als zulks met de galvanische kolom plaats heeft. Hierdoor wordt bewezen: de groote overeenkomst, zoo niet de identiteit van de elektrieke en magnetische vloeistoffen.

In de hospitalen te Londen, waar thans deze magneten op zenuw kwalen worden aangewend, merkte men deze zonderlinge verschynning op by een lyder aan de *tic douloureux*. Men plaatste de zuidpool van een magneet in de gedaante eens hoefijzers aan de zenuw des monds en de noordpool in het oor van den lyder en de pijn verdween. Toen men de magneet op nieuw toediende maar met de polen omgekeerd, kwam de pijn weer terug.

Wy zien dan dat deze elektrieke en magnetische vloeistoffen een grooten invloed hebben op de dierlyke levensverrigtingen; doch noedanig zyn deze? Hoe beklompen is nog de menschelyke kennis in de natuurkunde van den mensch! Daarom steunt de geneeskunde meer op het beproeven of dit of dat geneesmiddel zal gelukken, dan op gronden en regelen; en men behoeft zich niet te verwonderen als men een geneesheer tegen zyn patient, die zich beklagt dat hy door de geneesmiddelen erger is geworden in plaats van beter, hoort zeggen: Ik had het U maar gegeven om te proberen.

GEMENGDE BERIGTEN UIT UTRECHTSCHER COURANTEN.

FRANKRYK.

Op het voetstuk van het standbeeld van Napoleon staat het volgende opschrift:

"Den 23sten July 1833, jaarfeest van de omwenteling van July en het 3de jaar der regering van *Lodewyk Filips I*, Koning der Franschen, de heer *Thiers* minister van koophandel en voor de publieke werken zynde, is het standbeeld van *Napoleon*, in gevolge koninklyke ordonnantie van den 8sten April 1831, uitgevaardigd op voordragt van den heer *Casimir Périier* en van den raad der ministers, op zui van het groote leger hersteld."

Parys, July 28.—De *Gazette de France* vindt het onnatuurlyk, dat de nationale gardes het standbeeld van *Napoleon* zullen begroeten, daar deze dwingeland reeds in 1795 de nationale gardes van Parys met schroot begroete, de gewapende burgers met geschut verdreef en ontwapende. De burgers wilden toenmaals de Conventie weg hebben, en trokken naar de Tuilleries, alwaar dezelve vergaderd was. *Buonaparte* verdreef hen met schroot, en noemde de 60,000 nationale gardes *rebellens*.—Hy had te *aux Feuillans* geschut doen plaatsen om rue St. Honoré te beschieten; by de Carrousel had hy 3 mortieren gesteld om de huizen te vernielen, waaruit men op de Conventie vuurde. Om 4 ure begonnen de *rebellens*, zoo noemde hy de burgers, den aanval van verschillende kanten; doch overal werden zy, door de wel genomen maatregelen van *Buonaparte* verdreven; overal stroomde het bloed der burgers... (doch al wat de dwingeland deed, was wel gedaan).—Zy vlugteden in de kerk van St. Roch, in den schouwburg der republiek en in het *Palais-Egalité*. De generaal *Buonaparte*, wiens paard reeds was doodgeschoten, trok te *aux Feuillans*, en de *rebellens* retireerden in de straat *de la Loi*, en barricadeerden zich aldaar. Gedurende den geheelen nacht werd met het kanon op de barricades geschoten. By het aanbreeken van den dag, kwam de generaal, dat de studenten van den kant van St. Geneviève met 2 stukken geschut aanrukten, om de *rebellens* te helpen; hy zond hen dragonders te gemoet, welke hen de kanonnen ontnamen en naar de Tuilleries voerden. De nationale gardes of *rebellens* hielden echter lang stand in de gebarricadeerde straten de *Grenelle*, alwaar zy geschut hadden geplaatst; doch werden eiadelyk verdreven, en de Conventie was gered. Den volgenden dag zeide *Barras* in de Conventie, dat men alles aan *Buonaparte* had te danken.

"De man, die de nationale gardes van Parys mitrailleurde—zege de *Gazette*—laat men nu door de nationale gardes begroeten ter eere van het republikeinsche feest der drie dagen; en dit noemt men verlichting! Het is eene verwarring, eene ware chaos, waaruit misschien het licht zal voortkomen."

July 31.—Onze dagbladen maken vele aanmerkingen over het oprigten van het standbeeld van *Napoleon*, en vinden het ongetymd, dat men den onderdrukker van het volk, den grootsten dwingeland zynner eeuw, door het volk laat vereeren.—In een dagblad leest men: "Is men vergeten, dat *Napoleon* de gevaarlykste vyand van de volksbewegingen was, welker gedachtenis men thans viert? Is men vergeten, dat hy aan *Bourienne* zeide, toen hy den 10den Augustus de voorsteden, door *Pethion* aangevoerd, tegen de Tuilleries zag optrekken: *Indien ik voor den Koning kommandeerde, zou ik met twee kanonnen al dat kanaille te neer schieten (foudroyer)?* Vergeet men, dat hy op den 18 Vendemiaire de nationale garde met het geschut vernielde, en dat men, wanneer men aanwkeurig wilde zoeken, nog parysch bloed op de trappen van St. Roch zou vinden, dat de dwingeland heeft doen stroomen?—Vergeet men, dat de generaal *Buonaparte* zich den 18 Brumaire tot dictator benoemde? Wy willen met den Koning beginnen: die prins, welke in 1804 *Napoleon*—den *Corsikaanschen Overweldiger* noemde; hier als de moordenaar van zynne familie versoeide; die in 1809 van Palermo in Spanje kwam, den witten bannier optak, om den grooten kapitein te be-

vechten; die prins kan geen vriend van Napoleon wezen — Wij gaan nu tot de ministers over. De maarschalk Soult, thans minister van oorlog, noemde Napoleon den 8 Maart 1815, een gelukzoeker, een overweldiger. Voor een gelukzoeker rigt men geen standbeelden op." De schryver bewijst nu, dat al de tegenwoordige ministers vijanden van Napoleon zijn, en dat de dagbladen, die den tyran thans lof toezwaaijen, hen voor eenigen tyd verfoeid hebben. Het Journal des Débats zeide den 8 April 1815: Het standbeeld van Buonaparte is van de zuil der place Vendôme neder gelaten, onder de toejuiching van eene ontelbare menigte volks, die van alle kwartieren van Parijs is toegesnel. — Den 6 April 1814 las men in dat zelfde dagblad: "Het is tyd, om aan het publiek te doen weten, dat Buonaparte geen Napoleon heet, maar Nicolaas Buonaparte. Die man wilde in alles voor buitengewoon doorgaan, zelfs in zijn doopnaam. Het Journal de Parijs noemde den 4 April 1814 Napoleon ook een avonturier, een tyran, en verhaalde, dat zijn standbeeld werd te neder gelaten, onder het geroep van weg met den Dwingeland!"

— Het is zeker, dat men op den 28 July eene Jacobynsche revolutie heeft verwacht. Het Journal de Parijs bebelst deswege het volgende: "Uit een nauwkeurig onderzoek is het ten stelligte gebleken, dat indien het geroep van 'weg met de forten!' bij de menigte zoodanigen weerklank had gevonden, dat daardoor onder de nationale garde de geringste verwarring ware gebragt, zulks de voorbode tot eenen volkomen opstand zoude geweest zijn. De onderscheidene afdeelingen der maatschappij van de regten van den mensch waren alle vergaderd. Op onderscheidene punten had men wapenen en krygsvoorraad byeen gebragt. Valsche berigten, onder anderen van den dood des Konings, zouden in weinige oogenblikken door de hoofdstad verspreid zijn; in een woord, alles was met de meeste zorg voorbereid. Intusschen was het bestuur waakzaam en werden de zamenzweerders nauwkeurig gadegeslagen. Onderscheidene hoofden zijn in hechtenis genomen. Vooral had men zorg gedragen om door gepaste maatregelen de magazijnen van wapenen tegen de rustverstoorders veilig te stellen. Deze laatste voorzorg heeft tot eene gewichtige ontdekking geleid. Een der voornaamste wapenfabrieken der hoofdstad was met eene belangrijke leverantie van geweren voor het gouvernement belast. Deze geweren moesten dagelyks naar naar het depôt der artillerie, of naar de vestingen, waarheen zy bestemd waren, worden afgezonden. Sinis eenigen tyd had men opgemerkt, dat die verzending niet geregeld voortging; waarop de agent der fabriek, de heer Perardel, deswegens ondervraagd werd en niet anders dan zeer onvoldoende redenen kon bybrengen. Toen men nu voor twee dagen by hem huiszoeking deed, vond men, behalve een aantal geweren, ook een voorraad kruid, en pas gegoten kogels, waarvan de vorm zelfs nog warm was. De heer Perardel is daarop in hechtenis genomen, met onderscheiden personen, die met hem in betrekking stonden, onder anderen vijf leerlingen der Polytechnische school. By anderen heeft men dergelyke, doch minder belangrijke ontdekkingen gedaan.

DUITSCHLAND.

Frankfort, Aug. 2. — Uit Krakau (Polen) schryft men van den 28 July, dat aldaar, als ook in Polen, rust en orde heerschen, en dat de vorige welvaart, die door de revolutie geheel verstoord was, langzamerhand terugkeert. De aartsbischop Ferdinand van Este, gouverneur van Oostenryksch Galicië, bevond zich in Krakau, om de groote steen-zout-mynen van Wieliczka te bezichtigen. (Deze zout-mynen zijn alomt beroeuid, en merkwaardig om te bezichtigen. De stad Wieliczka is zelfs geheel ondermynid; de zout-mynen loopen onder dezelve naar verschillende zyden, en zijn zeer uitgestrekt. Van het Oosten naar het Westen strekken zich de mynen meer dan 600 roeden (lachtern, elk van 10 voeten) uit; van het Zuiden naar het Noorden meer dan 200 roeden, en de diepte bedraagt 80 lachtern of 800 voeten. — Hoe diep het zout gaat, is onbekend, waarom de mynen onuitputbaar genaamd worden.

In 1251 werden deze mynen ontdekt en sedert dien tyd heeft men onafgebroken zout opgegraven. De ingangen tot de mynen zijn acht in getal, waarvan twee in de stad zijn; deze twee laatste zijn bestemd voor het afhalen der werklieden en ter ophaling van het zout, terwijl door de anderen het hout, en andere benodigdheden wordt aangevoerd. Men laat zich in eene mand 600 voeten in de diepte af, door middel van een rad, hetwelk door een paard in beweging wordt gebragt, of men gaat langs eene ladder van 1000 sporten naar beneden, en komt als dan in de zout-mynen. Men ziet zich op eens verplaatst in uitgestrekte, hoog gewelfde en met zware pilaren van rots-zout onderschraagde zalen, of galerijen, die door het bestendig uitgraven van het eeuwigdurend zout, dagelyks grooter en wyder worden. Verscheidene dezer gewelven zijn tot voorraad kamers ingerigt, en eene derzelve tot eene groote zaal, waarin men een koor vindt, in de rotsen uitgebouwen voor toonkunstenaars; afhangende kroonen, waarin het licht brand, hetwelk in deze glinsterende gewelven eene schoone uitwerking doet, en alles als kostbare gesteenten of diamanten aan het oog voordoet; voorts heeft men hier bewaard fossilen en versteeningen die van tyd tot tyd in de zout-rotsen gevonden zijn, als ook de verschillende soorten van zout, en kristallisatie. Men vindt er ook eene kapel uit zoutsteen uitgebouwen, waarin echter zeldzaam godsdienst gehouden wordt; stallen voor 20 tot 30 paarden, enz. In deze mynen werken eenige honderden personen, door sommigen op 1700, en door Lichtenstern op 500 opgegeven, welke er echter niet in wonen. De paarden, die er in gebruik worden, blijven er gewoonlyk voor hun leven in. Deze mynen leveren drie soorten van zout op. De geringste soort is grof en groen van kleur; de tweede is fijn en graauwachtig, en de derde zoo helder als kristal. In groote cilindrische brokken wordt het zout met bouwelen, hamers of bylen uitgebouwen; ook gebruikt men buskruit om het los te werken; de stukken worden door molens tot poeder-zout gemalen. Men geloof, dat deze zout-mynen met de langs het Karpathische gebergte in eene lengte van ongeveer 120 duitsche mylen voortlopende onderaardsche zout-laag (salzrocke), welke te Ooska-Rimmik, in Walachye eindigt, te zamenhangen.)

ITALIE.

Napels, July 15. — Voor de meteorologen of weerkundigen is dit jaar byzonder merkwaardig. Behalve de uitbarstingen van den Vesuvius, heeft men meerdere natuurverschynselen waargenomen. De zeevulkan, welke vóór twee jaren by Sciacca ontstond en een eiland formeerde, over welks bezit Engeland en Sardinië reeds twistende waren, doch op eens verdween, is in de laatste dagen van Mei weder uit zee opgekomen, en verwekt weder eenige opmerkzaamheid. Den 8 July trok eene waterhoos midden door den golf. Dezelve kwam, in de gedaante van eenen grooten trechter, van den kant van Pauselippe, trok het water als met een wervelwind naar boven, nam het dak van het gebouw aan het hoofd mede en vernielde de houten gebouwen van de zeebaden aan de haven, welker planken zy over de stad tot op de Groote Markt slingerde, waardoor verscheidene personen gedood of gewond werden. Op de markt stonden verscheidene kooplieden met oranje appels, en deze waren niet weinig veruoud, dat in een oogenblik hunne manden ledig waren, de appels als het ware naar de lucht werden genomen en aldaar verdwenen. (De hoos nam haren weg over de markt.) Doch de verwondering van eene jonge dame, die zich op het plat of terras van haar huis bevond, en op eens door eene regenbui van deze gouden vruchten werd verrast, was niet minder groot. Indien het toeval had gewild, dat zy zich in eene romanesche of sentimentele stemming had bevonden, zou zy zich wel hebben kunnen verbeelden, dat Jupiter zich vergiste, en haar voor zyne geliefde Danaë hield.

— Er bestaat eene groote dwaling en te algemeen verspreid dan dat men dezelve niet zoude tegengaan, het is de meening dat Pompeja en Herculaneum op dezelfde

wyze, en door dezelfde stof bedolven zijn geworden. Herculaneum is onder de lava bedolven, en de arbeid by hare uitgraving of opdelving komt byna overeen met de moeite, die men heeft om eene rots of hardsteen te bewerken, en de wyze van opgraving om op het midden barer straten te komen, is volkomen gelyk aan die, welke by de mynen plaats heeft; terwijl Pompeja door eene zachtere stof of aarde en asch bedekt is geworden, waarop boomen en planten groejen, en welke grond by gevolg niet zoo moeyelyk is geweest om op te graven.

Eene zeldzame omstandigheid is by Pompeja op te merken. In de 5de eeuw werd het groote dorp Torre dell' Annunziata op eens van water beroofd; men was verplicht om uit de rivier de Sarno water derwaarts te voeren door middel van een onderaardsch kanaal, hetwelk tot dat einde gegraven werd, en hetwelk eenen geruimen tyd heeft gestroomd door den tempel van Isis en door de ledige straten van de bedolvene stad.

Rome, July 18. — Den 10 dezer hebben wy koud en stormachtig weder bekomen, zoo dat wy ons in den winter meenen verplaatst te zien. De oudste lieden herinneren zich zulk ongunstig weder in deze maand niet. De anders zoo heldere italiaansche hemel is dit jaar steeds bewolkt en duister.

— Eene processie heeft alhier aanleiding tot eene droevige gebeurtenis gegeven. — De twist ontstond over de eer om de kolossale houten kruisen te dragen. Men geraakte handgemeen en vocht zoodanig met messen, dat verscheidene personen gedood en vele anderen gewond werden.

Rome, July 24. — Alhier heeft men in den wyngaard van doctor Lupi, in de nabijheid van den stads muur, tusschen de poorten St. Sebastiaan en St. Paul, eene belangrijke ontdekking gedaan. Men heeft het beroemde mozaïek van Sosus Pergamus gevonden, waarvan Plinius, boek 33 § 25, gewag maakt. Dit mozaïek vertoont het overschot van eenen maaltijd, beentjes van gevogelte, visch, salade-blaadjes, een muis, die op den grond aan het eten is, enz. Plinius zegt, dat men er ook 2 duiven ziet, uit eene vaas drinkende; doch daar het mozaïek door den muur beschadigd is, vindt men dat gedeelte niet.

Sedert eenigen tyd hebben de geneesheeren van Londen het gebruik der zeebaden sterk aangeraden, en daar al de lieden, welke zulks aangeraden werd, zich niet naar de zee konden begeven, heeft men het zeewater van Brighton naar Londen, door middel van pypen of waterleidingen gebragt. Deze waterleidingen hebben 250,000 ponden sterling, en het oprigten van deze zeebaden in Londen byna even zoo veel gekost. In weerwil van deze groote kosten, berekent men de jaarlyksche winst van den ondernemer op 50,000 ponden sterling.

In de Glasgow Chronicle leest men, dat een hond van den heer Campbell, fabrykant in heeden, te Greenork, in de maand Maart 1832 werd geschoren, en dat deze vacht drie fraaije paar mans kousen heeft opgeleverd. Eenige weken daarna werd de hond weder geschoren, en de vacht leverde twee paren kousen op. Deze hond is van het geslacht der kruelhonden.

Het toeval heeft, ter bewaring van aardappelen het volgende middel doen uitvinden. Een inwoner van Annaberg, in Saxen, had in zynen kelder houtskool bewaard. — Tegen den herfst deed by den kelder opruimen, zonder echter het gruis van de houtskool weg te nemen, en eene groote hoeveelheid aardappelen er in brengen. — Op het einde van de lente bleven de aardappelen buitengemeen goed bewaard, sprongen niet uit, en behielden eenen verschen en uitmuntenden smaak.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is f12. 'jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.